

இனிமையான குழந்தைகளே - வாயில் கூழாங்கற்களை போட்டுக் கொள்ளுங்கள் அதாவது தங்களுடைய கயதர்மான அமைதியில் நிலைத்திருந்தீர்கள் என்றால் மாயை எதுவும் செய்யமுடியாது

கேள்வி:- ஒரு சிவபாபா தான் கள்ளம் கபடமற்றவர் ஆவார், வேறு யாரும் கள்ளம் கபடமற்றவராக இருக்க முடியாது - ஏன்?

பதில்:- ஏனென்றால் தனக்கென்ற எந்த ஆசையும் இல்லாதவர் ஒரு சிவபாபாவே ஆவார். அவர் வந்து குழந்தைகளுக்கு சேவாதாரியாக ஆகின்றார். குழந்தைகளை மாயையின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். ஒவ்வொரு குழந்தையையும் தனக்குச் சமமாக மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக மாற்றுகின்றார். ஞான ரத்தினங்களின் மூலம் பையை நிரப்புகின்றார். இப்படிப்பட்ட பலனை எதிர்பாராத சேவாதாரி வேறு யாரும் இருக்கவே முடியாது ஆகையினால் கள்ளம் கபடமற்றவர் என்று ஒரு சிவபாபாவைத் தான் சொல்ல முடியும்.

பாட்டு:- கள்ளம் கபடமற்ற தன்மையினால் தனிப்பட்டவராக இருக்கின்றார்.....

ஓம் சாந்தி. யார் பக்தி மார்க்கத்தில் இருந்து விட்டு சென்றாரோ, அவர் இப்படி இருந்தார் என்று மகிமை பாடுகிறார்கள். யார் இங்கே இருக்கிறாரோ, அவரை இப்படி இருக்கின்றார் என்று சொல்வார்கள். சரீரத்தை விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டார்கள் என்றால் இப்படி இருந்தார் என்று சொல்வார்கள். கண்டிப்பாக பரமாத்மாவையும் மகிமை பாடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் ஏன் மகிமை ஏற்படுகிறது. இப்போது நடைமுறையில் இருக்கின்றார். பக்தர்கள் அனைவருக்கும் பகவான் ஒருவரே. பக்தர்களை ரட்சிப்பவர் அல்லது பக்தர்களுக்கு சத்கதியை வழங்குபவர், அவரைத் தான் மந்திரவாதி என்று சொல்லலாம். அனைவருக்கும் சத்கதியை வழங்கும் வள்ளல் என்றும் பாடப்படுகிறது. அனைவருக்கும் சத்கதி இப்போது கிடைக்கிறது. வரிசைகிரமமாக பலவகை தர்மத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்களுக்கும் கண்டிப்பாக கதி-சத்கதியை அளிக்கின்றார். மனிதர்கள் அனைவரும் கண்டிப்பாக முக்தி தாமத்திற்குச் செல்கிறார்கள். பிறகு சதோபிரதானத்திற்கு வருகிறார்கள். வரிசைகிரமமாகத் தான் வருவார்கள் அல்லவா? முதலில் தேவதைகள், பிறகு சத்திரியர்கள், பிறகு வைசியர்கள்..... வருவார்கள். கண்டிப்பாக வர்ணம் மாறும். சிலர் நல்ல காரியங்கள் செய்துவிட்டு செல்கிறார்கள் என்றால் அவரை மகிமை பாடுவார்கள். அது அல்பகாலத்திற்கு அந்த மகிமை நடக்கும், ஏனென்றால் வினாசம் முன்னால் இருக்கிறது என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்துள்ளார்கள். யார் முதல்-முதலில் வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அனைவரிலும் அதிக மகிமை ஏற்படுகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் முதல்-முதலில் சிவபாபாவிற்குத் தான் பூஜை ஆரம்பமாகிறது. இப்போது இருந்து விட்டு செல்கின்றார். இதனை பாடுவதும் பூஜிப்பதும் பக்தி மார்க்கத்தில் நடக்கிறது. சத்யுகத்தில் பக்தி நடப்பதில்லை. முதலில் என்ன இருந்தது அல்லது சத்யுகத்திற்கு பிறகு திரேதா வரும் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது. இதில் புத்தியின் மூலம் வேலை வாங்க வேண்டும். பக்தி மார்க்கம் துவாபர யுகத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. யார் புத்தியுடைய குழந்தைகளாக இருக்கிறார்களோ, யாருடைய கழுத்தில் ஞான மாலை இருக்கிறதோ அவர்கள் நல்ல விதத்தில் புரிந்து கொள்ளலாம். அனைவரும் கிளிப்பிள்ளைகளே ஆவர். சிலருக்கு நல்ல ஞானமாலை இருக்கிறது, சிலர் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. புறாக்களாக இருக்கிறார்கள். கிளிக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அது திரும்பி சொல்கிறது. புறா கற்றுக் கொள்ள முடியாது. அமர்நாத்தில் புறாவைக் காட்டுகிறார்கள். புறா செய்தியை மட்டும் தான் கொண்டு சேர்க்கிறது. கிளி என்ன கேட்கிறதோ அதை திரும்பிச் சொல்கிறது. புறா திரும்பி சொல்ல முடியாது. இங்கேயும் கூட அப்படி இருக்கிறார்கள், அவர்கள் கேட்டு திரும்பி சொல்ல முடியாது, அவர்களை புறா என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சமயப்படி மனிதர்கள் கிளியாகவும் இருக்கிறார்கள் மனித புறாக்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் இருக்கும் மனிதர்கள் எல்லாம், எதையெல்லாம் பேசுகிறார்களோ, அவை ஒரு வேலைக்கும் ஆகாததாகும்.

பாபா மழைபொழியும் மேகமாக இருக்கின்றார். இவருக்கும் ஒன்றும் பெரிய ரூபம் இல்லை என்று பாபா புரிய வைத்திருக்கிறார். யாராவது சிவபாபாவின் ரூபம் என்ன? என்று யாராவது கேட்கட்டும். எப்படி ஆத்மாவின் ரூபம் இருக்கிறதோ அப்படியே தான் சிவபாபாவின் ரூபம் என்று புரிய வைக்க வேண்டும். எப்படி தந்தையோ அப்படியே குழந்தை! ஆத்மா ஒன்று சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருப்பதில்லை. தந்தை ஒன்றும் பெரியவராக இருப்பதில்லை. அவர் பரமபிதா பரம் ஆத்மா ஆவார். அவர் தான் நமக்குப் புரிய வைக்கின்றார். அவருடைய பெயர் போலாநாத் (கள்ளம் கபடமில்லாதவர்) என்பதாகும். அவர் மிகவும் கள்ளம் கபடமற்றவர் ஆவார்.

தனக்காக ஒரு சோழி அளவு கூட ஆசை வைப்பதில்லை. பரமபிதா பரமாத்மா இந்த சரீரத்தின் மூலம் புரிய வைக்கின்றார் என்று குழந்தைகள் நம்பிக்கை வைக்கிறார்கள். கர்மேந்திரியங்கள் இல்லாமல் ஆத்மா பேச முடியாது. பாபா அவரே வந்து புரிய வைக்கின்றார். பரமாத்மா வருகின்றார் என்றும் சொல்கிறார்கள், அவருடைய நந்தியும் இருக்கிறது. அவர்கள் எருதை வைத்து விட்டார்கள். விலங்காக ஒன்றும் இருக்க முடியாது. எருதின் மீது பாய்ந்து ஏறி அமருவாரா என்ன? பாக்கியரதம், பாக்கியசாலி ரதம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் யாருக்கும் தெரியவில்லை. அந்த தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் எப்படி வருகின்றார், நரகத்தை சொர்க்கமாக்க கண்டிப்பாக வந்திருப்பார், ஆகையினால் தான் பாடுகிறார்கள். பக்தியும் முதலில் சிவபாபாவின் பக்தி தான் செய்வார்கள். உண்மையில் நம்பர் ஒன் உண்மையான மகிமை அவருடையது தான் ஆகும். இப்போது நாய்-பூனை போன்ற அனைத்தினுடைய மகிமை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நந்தியை உருவாக்குகிறார்கள். எருதை இழுத்துக் கொண்டு சுற்றுகிறார்கள். இப்போது சிவபாபா இந்த நந்தியில் வந்து உங்களுக்கு ஞானத்தை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ஞானப்பால் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய மகிமை எவ்வளவு இருக்கிறது! போலாநாத் பகவான் அனைவருடைய பையையும் நிரப்புவராக இருக்கின்றார். சிவனுக்கு முன்னால் சென்று பையை நிரப்புகள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர் நிராகாரமானவர் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். பையை நிரப்ப சங்கருக்கு முன்னால் கொண்டு செல்கிறார்கள். விஷ்ணு மற்றும் பிரம்மாவிடம் செல்வதில்லை. சங்கருக்கு முன்னால் செல்கிறார்கள். ஏனென்றால் சிவன் மற்றும் சங்கரை ஒன்றாக்கி விட்டார்கள். சிவன், சங்கருடைய ரூபம் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். பூஜை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு தொழில் போன்ற எதுவும் தெரிய வில்லை. ஏனென்றால் முதல்-முதலில் பூஜாரியாக ஆனவர்களுக்கே எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. தாங்களே பூஜிக்கத் தக்க தேவதைகள், தாங்களே பூஜாரி என்று இவர்களை சொல்வார்கள். நாம் தான் பூஜிக்கத் தக்க தேவதைகளாக இருந்தோம் என்பதை இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். நாம் தான் பூஜாரிகளாக ஆகின்றோம். சிவன் மூலவதன வாசி ஆவார். ஆனால் கோயில் இருக்கிறது அல்லவா? சூட்சுமவதனவாசி பிரம்மா-விஷ்ணு-சங்கருக்கு கூட நடப்பு இருக்கிறது. ஏனென்றால் வருகின்றார் அல்லவா? சிவனும் வர வேண்டியிருக்கிறது அல்லவா? சங்கருக்கு இங்கே வேலை இல்லை. திருமூர்த்தி மார்க்கம் என்றும் பெயர் வைக்கிறார்கள். திருமூர்த்தியின் அஞ்சல் தலை கூட உருவாக்குகிறார்கள். அதில் சிங்கத்தையும் காட்டுகிறார்கள். கீழே சத்தியமேவ ஜெயதே என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் சரியே ஆகும். சிவனுடைய பெயர் அடையாளத்தை மட்டும் வைக்கவில்லை. சத்தியமேவ ஜெயதே என்று விலங்கின் அடியில் எழுதப்படுவதில்லை. ஒரு பாபாவினுடையது தான் சத்தியமாகும். அவர் உண்மையான கதையைக் கூறி நம்மை வெற்றி அடைய வைக்கின்றார். அனைத்து விஷயங்களையும் நல்ல விதத்தில் புரிய வைக்கின்றார். நீங்கள் மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர்களாக ஆகின்றீர்கள். ஞானம் கேட்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து, இவருடைய அனைத்து முரளிகளையும் வைத்தீர்கள் என்றால் வீடு முழுவதும் நிறைந்து விடும். எவ்வளவு காகிதங்களை செலவு செய்திருப்பீர்கள் இன்னும் செலவு செய்து கொண்டே இருப்பீர்கள். கண்டிப்பாக குழந்தைகளிடம் முரளி செல்லும். நிறைய பிரதிகள் வெளி வரும். மரம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

மாயையின் புயல் நிறைய வருகின்றது என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்துள்ளார்கள். கூழாங்கல் வாயில் இருந்தது என்றால் மாயை எதுவும் செய்ய முடியாது. பாபாவை நினைவு செய்வது மிகவும் சகஜமாகும். நாம் ஆத்மாக்கள், என்னுடைய சுயதர்மம் அமைதி என்று ஆத்மா சொல்கிறது. நாம் அனைவரும் பரதேசிகள்(மாற்றானுடைய தேசத்திற்கு வந்திருப்பவர்கள்). இந்த மாயையின் தேசத்தில் வருகிறோம். ஒரு பாடல் இருக்கிறது அல்லவா? - ஓ! தூர தேசத்தில் இருப்பவரே..... அனைத்து ஆத்மாக்களும் தூர தேசத்தில் இருக்கக் கூடியவைகளாகும். உண்மையில் நாம் பரதேசத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் இப்போது தெரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். மிகவும் தூர தேசத்திலிருந்து வருகின்றோம், அதனை நிராகார உலகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தில் நிறைய பேர் இருப்பார்கள் அல்லவா? நாம் அனைவரும் பரதேசிகள் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் பக்தர்கள் பகவானை நினைவு செய்கிறார்கள். பகவான் வரவேண்டும் என்று பக்தர்கள் விரும்புகிறார்கள். வந்து என்ன செய்வது? பாபா பரந்தாமத்திலிருந்து வருகின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். கலியுக தூய்மையற்ற உலகத்திலிருந்து சொர்க்கம் தூய்மையான உலகமாக மாற்ற வேண்டும் என்று பாபா கூறுகின்றார். உங்களுக்கு எந்த மனிதனும் படிப்பிக்கவில்லை. மனிதர்கள் தாங்களே சக்தி அடைய முடியாது, மற்றவர்களுக்கும் சக்தி அளிக்க முடியாது. இப்போது நாடகம் முடிகிறது.

கடைசியில் நடிகர்கள் அனைவரும் ஆஜராக வேண்டும். கீதையிலும் இருக்கிறது. சிவபாபாவிற்குப் பதிலாக கிருஷ்ண பகவானுடைய மகாவாக்கியம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கிருஷ்ணர் முதல் இளவரசனாவார். நமக்கு இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்தார் என்று கிருஷ்ணரை புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இராஜயோகத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கக் கூடிய போலாநாத் வந்திருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். கீதையில் கிருஷ்ணருடைய பெயரைப் போட்டு விட்டார்கள். போலாநாத் என்று ஞானக்கடல் பாபாவை சொல்லப்படுகிறது. பிறகு கிருஷ்ணர் மீது களங்கம் சுமத்தி விடுகிறார்கள். உண்மையில் அந்த களங்கத்தை கிருஷ்ணர் மீது சுமத்துவதில்லை, பாபாவின் மீது சுமத்துகிறார்கள். முதலில் தாதா (பிரம்மா)வின் மீது களங்கம் சுமத்தவில்லை. பாபா வந்த பிறகு களங்கம் சுமத்தினார்கள். போகப் போக வழி போக்கர் வந்து பிரவேசித்தார், அப்போதிலிருந்து பாருங்கள் எவ்வளவு களங்கம் சுமத்தி வந்துள்ளார்கள் பாருங்கள்! இந்த ராச லீலை போன்ற அனைத்து விளையாட்டுகளும் அவருடையதாகும். அவர் தான் குழந்தைகளை களிப்படையச் செய்கின்றார். நமக்கு பாபா கிடைத்திருக்கிறார் என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்துள்ளார்கள். பாபாவிடமிருந்து நாம் ரத்தினங்களினால் பையை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். சாஸ்திரங்களின் ஞானத்தை ரத்தினங்கள் என்று சொல்லப்படுவதில்லை. இவை ஞான-ரத்தினங்களாகும். ஒவ்வொரு ரத்தினமும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ஒப்பானதாகும். இந்த சமயத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் ஒருவர் மற்றவர் மீது கல்லெறிந்து எரிந்து கல்லுபுத்தியுடையவர்களாக ஆகி விட்டார்கள். பாபா வந்து கல்லு புத்தியிலிருந்து தங்க புத்தியாக மாற்றி விடுகின்றார். சுடுகாட்டிலிருந்து தேவதைகள் வாழும் இடமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். இங்கே வினாடிக்கு-வினாடி காலன் சாப்பிட்டு சுடுகாடாக்கி விடுகின்றான். அங்கே அப்படி நடப்பதில்லை. எப்படி பாம்பு பழைய தோலை இறக்கிவிட்டு புதியதை எடுத்துக் கொள்கிறதோ அதுபோல் பழைய சரீரத்தை விட்டு விட்டு புதியதை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த உதாரணத்தை பாபா இப்போது கொடுக்கின்றார். இதனை சன்னியாசிகள் தங்களுடைய காரியத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நீர்குமிழி கடலில் நிறைந்து விடுகிறது என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். சிலர் ஜோதி ஜோதியோடு ஐக்கியமாகி விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அனேக வழிகள் இருக்கின்றன. இப்போது உங்களுக்கு ஒரு வழி கிடைத்துள்ளது. அந்த வழிப்படி நடக்க வேண்டும். நீங்கள் பல பிறவிகளாக என்னை அழைக்கின்றீர்கள், நான் ஒரு முறை தான் வருகின்றேன். நீங்கள் நிறைய அழைத்தீர்கள் - நான் உங்களுடைய அடிமை..... பாபா வந்து அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். நீங்கள் மாயையின் அடிமையாகி விட்டீர்கள். பாபா வந்து அதிலிருந்து விடுவிக்கின்றார். நாம் நிறைய பக்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். இப்போது பக்தியின் பலனை அளிப்பதற்காக பாபா வந்துள்ளார். இப்போது பக்தியின் நடிப்பு முடிந்து விட்டது. ஞானம், பக்தி, பிறகு வைராக்கியமாகும். வைராக்கியமும் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. அந்த சன்னியாசிகளின் வைராக்கியம், வீடு வாசலை துறப்பதாகும். இது உங்களுடைய முழு பழைய உலகத்திலிருந்தும் வைராக்கியமாகும். இவையனைத்தும் அழிந்து போகக் கூடியது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தொழிந்துள்ளீர்கள். எதுவும் இருக்காது. சிலருடையது மண்ணோடு மண்ணாகி விடும், பிறகு அந்த மாதிரி சமயத்தில் திருடர்கள் போன்றோர் வந்து திருடிக் கொண்டு சென்று விடுவார்கள். விமானம் விழுந்து விடுகிறது, தீ பிடித்துக் கொள்கிறது என்றால் திருடர்கள் உள்ளே புகுந்து விடுகிறார்கள். அக்கம் பக்கம் இருப்பவர்களும் திருடிக் கொள்கிறார்கள். காவலர்கள் வரும் வரை நேரம் கிடைக்கிறது அல்லவா! இந்த வினாசம் நடந்து தான் ஆக வேண்டும். எவ்வளவு பொய்யி உலகமாக இருக்கிறது. அமெரிக்கா போன்ற பக்கமெல்லாம் சுகத்தின் பகட்டு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். கிறிஸ்துவர்கள் பின்னால் வந்தவர்கள் அல்லவா! அவர்களுடைய சுகத்தின் நடிப்பு இப்போது ஆகும். ஜப்பானிய மக்கள் தங்களை சூரிய வம்சத்தினர் என்று சொல்கிறார்கள். யார் யாரோ என்னென்னவோ சொல்கிறார்கள். உண்மையில் பாரதம் சூரியவம்சமாக சந்திரவம்சமாக இருந்தது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். இதைப்போன்ற உயர்ந்த கண்டமாக வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. இது உருவாக்கப்பட உருவாக்கப்படுகின்ற நாடகமாகும். இதில் மாற்றமடைவதற்கான விஷயம் எதுவும் கிடையாது. இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது.

குழந்தைகள் அமைதியில் அமரும்போது எப்போது சுயதர்மத்தில் அமர வேண்டும். பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். அமைதிக்காக காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது கிடையாது. யாராவது வந்தாலும் கூட, அமைதி என்பது கழுத்து மாலையாக இருக்கிறது, நீங்கள் எங்கே தேடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நீங்கள் புரிய வைக்கலாம். என்னுடைய சுயதர்மம் சாந்தி என்று ஆத்மா சொல்கிறது.

பிறகு இங்கே சரீரத்தில் வருவதின் மூலம் பேசக்கூடியவனாக ஆகின்றேன். நாடகம் அமைதியாக நடப்பதில்லை. முதலில் பேசாத திரைப்படம் நடந்தது. சூட்சமவதனத்தில் கூட அசைவு இருக்கிறது. சப்தம் வராது. அந்த சமயத்தில் கலப்பதற்கு முன்னால் என்ன புரிந்திருந்தார்களோ அதைப் புரிந்து கொண்டு வந்து சொன்னார்கள். ஒன்றும் புதிய விஷயம் கிடையாது. முழு நாடகமும் நம்மை 84 பிறவிகள் ஆடவைக்கிறது. இது ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாத நாடகமாகும். அனைவரும் சரீரத்தை எடுத்து அவரவருடைய நடிப்பை நடிக்கிறார்கள். இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே - இதை சிவபாபா சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆத்மாக்களிடம் பேசுகின்றார், என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று இந்த பிரம்மா சொல்ல மாட்டார். எவ்வளவு ஆழமான விஷயங்களாக இருக்கிறது. நான் கூட அவரை நினைவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று இவர் கூறுகின்றார். நான் கூட பிரம்மபுத்திரா நதியாவேன். பிரம்மபுத்திரா நதி மற்றும் கடலின் சங்கமம் நடக்கிறது. சரஸ்வதி மற்றும் கடலில் சங்கமம் நடப்பதில்லை. ஒரு சந்திப்பு தான் நடக்கிறது. கல்கத்தாவில் பிரம்மபுத்திரா நதி மற்றும் கடலின் சங்கமம் நடக்கிறது. பிரம்மபுத்திரா ஒன்று தான் மற்றும் சந்திப்பும் ஒரு முறை தான் நடக்கிறது. எனவே இது கூட இங்கே சந்திப்பு நடக்கிறது. கடல் இல்லை என்றால் மேளா என்று சொல்ல முடியுமா? மம்மா செல்கின்றார் என்றால் நதிகளின் சந்திப்பு நடக்கிறது. இந்த மேளா கடல் மற்றும் பிரம்மபுத்திரா நதியோடு ஆகும். இதை நீங்களாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒருவேளை சிந்தனை செய்ய முடியும் என்றால் சிந்தனை செய்து பாருங்கள். இது உயிரோட்டமுள்ள கடலாகும், அது ஐடமாகும். அனைத்து நதிகளும் கடலிலிருந்து தான் வந்துள்ளன. இது மங்களகரமான சந்திப்பாகும். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா அடிக்கடி புரிய வைக்கின்றார். பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று குழந்தைகளும் சொல்வார்கள். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் குழந்தைகளே என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது. பாபா இவர் மூலமாக சொல்லலாம் - குழந்தைகளே, என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் முன்னால் அமர்ந்துள்ளீர்கள் அல்லவா? சிவபாபா கூறுகின்றார், என்னை நினைவு செய்யுங்கள், என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். பாபாவை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் கடைசி நேரத்தில் புத்தியில் இருப்பது போன்ற நிலையை அடைவீர்கள் என்று அனைவருக்கும் சொல்ல வேண்டும். அனைவருக்கும் மரணம் நிகழத்தான் வேண்டும். இப்போது என்ன போடப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்கா போன்றவை எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறது. இந்த பாம்பே போன்ற எதுவும் இருக்காது. மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். இப்போது இராஜ்யம் செய்யக் கூடியவர்கள் எத்தனை கோடிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஆரம்பத்தில் மிகவும் குறைவானவர்களே இருக்கிறார்கள். பின்னால் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். மாயை மிகவும் பலம் வாய்ந்தது என்று குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்படுகிறது. நினைவு செய்ய விடாது, தடை போட்டுக் கொண்டே இருக்கும். பாபாவின் பக்கமிருந்து முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டே இருக்கும். ஆனால் முழுமையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். உறுதியான மகாவீர் ஆக வேண்டும். மாயை ஒருபோதும் அசைக்க முடியாத அளவிற்கு யோகம் இருக்க வேண்டும். நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும்

தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக்

குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) தங்களுடைய அமைதியான சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மாயையிடமிருந்து தப்பிப்பதற்காக வாயில் கூழாங்கற்களைப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.
- 2) பழைய உலகத்திலிருந்து எல்லையற்ற வைராக்கியம் வைக்க வேண்டும், வினாசத்திற்கு முன்னால் தங்களுடைய அனைத்தையும் பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

வரதானம்:- யோகம் எனும் வெயிலில் கண்ணீர்த் துளிகளை வற்ற வைத்து அழுகையிலிருந்து

காத்துக் கொள்ளக் கூடிய சுக சொருபம் ஆகுக !

இன்னார் துக்கம் கொடுக்கின்றார் ஆகையினால் தான் அழுகை வருகிறது என்று நிறைய குழந்தைகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள், நீங்கள் ஏன் வாங்குகிறீர்கள்? அவர்களுடைய வேலை கொடுப்பது, நீங்கள் வாங்காதீர்கள். பரமாத்மாவின் குழந்தைகள் ஒருபோதும் அழ முடியாது. அழுவது நிற்க வேண்டும். கண்களினாலும் அழக்கூடாது, மனதினாலும் அழக்கூடாது. எங்கே குஷி இருக்கிறதோ அங்கே அழுவது என்பது இருக்காது. குஷி அல்லது அன்பின் கண்ணீரை அழுகை என்று சொல்லப்படுவது கிடையாது. எனவே யோகம் எனும் சூரிய ஒளியில் கண்ணீர் துளிகளை வற்ற வைத்து விடுங்கள், தடைகளை விளையாட்டு என்று புரிந்து கொண்டீர்கள் என்றால் சுகத்தின் சொருபமாக ஆகி விடுவீர்கள்.

சுலோகம்:- சாட்சியாக இருந்து நடிப்பை நடிப்பதற்கான பயிற்சி இருந்தது என்றால்